

Bềnh Bồng Bồng Bềnh

Buồn bữa ấy / cũng là buồn bữa nay! Nếu mình cứ mười hai / đừng bao giờ
mười bảy! Nếu những gì mình thấy / chỉ là mưa bóng mây...Xe chở những chàng
tra / đừng chạy về phía Bắc...Rừng K'nia xanh ngắt sao nở lòng đốn đi? Ba bóng
núi xanh rì, Thu Giang cũng xanh ngắt...Ôi những người úp mặt / ngực vằn đầy
huy chương! Khi lịch sử sang trang / thì cuộc đời đổi khác! Đừng trách chi Đất
Nước / sao cứ ngổn ngang hoài. Cũng đừng trách chi ai / nếu miền Nam đừng
có! Hãy nghĩ: đời, ngọn gió / đưa cỏ đi bốn phương...Mười bảy tuổi dễ thương
/ ai cấm buồn con mắt? Suối tóc tơ em thắt / có nghĩ ruột gan không?

Ôi chúng ta bềnh bồng ôi chúng ta bềnh bồng...

*

Hãy nhìn kìa, con sông! Con sông muôn Thế Kỷ, đáy sông mờ chiến sĩ, con đò đi
một đường, vó ngựa Trưng Nữ Vương, dấu voi nàng Triệu Ẩu...Bướm vàng bay
không đậu, áo vàng bay bay bay...Tuổi mười hai thơ ngây, một hôm lòng chột xót,
té ra trắng vẩn Nguyệt, em mười tám tuổi hơn, anh thì nhận không buồng / cái
ballot trận mạc, vượt qua những ngọn thác, xô bọt bèo mà đi...Hôn em má Xuân
Thì, hôn em môi trinh nữ...Không ngờ cũng lịch sử: Pho sử tình Thiên Thu!

Tôi lăn trái mù u, nhớ những ngày Bù Đốp, nhớ những cái gùi thóc / trút vào cối
Bom Bo...Những tiếng chày đêm khua / bóng trăng vàng không vỡ, chỉ nước mắt
không đổ sao ngập bờ thời gian? Ông Tổng Thống rút khăn, rút mình vào bóng
tối. Không ai phê công, tội, xe tải chở tù, lăn...Nhớ đi, bao tháng, năm? Nhớ đi,
bao xác nổi. Con dốc cao chơi vơi, con người đi như ma...

*Tôi vò nát đóa hoa. Tôi vò tôi quá khứ. Tôi vò niềm tự lự...bây giờ là tư duy. Bây
giờ ai nói chi / cũng làm tôi bức xúc. Bây giờ...kìa nhà ngục / hoành tráng tòa
building. Đố ai không giết mình / khi về thăm phố cũ: những đền đài miếu mộ,
những nhà thờ, nhà giam. Ôi chao nước Việt Nam, bây giờ hoành tráng
thiệt! Những người trai sức kiệt / không còn đạp cyclo, những cô gái ngây thơ
/ giả đò mà như thiệt! Trời ơi hai chữ Thiệt, một chữ Thì đi theo. Thơ tôi đó,
đáng yêu, không? Hỏi ai mười bảy?*

Thơ tôi mà em thấy...chắc em cười, vậy thôi!

Trần Văn Lệ

